

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1878/2025
17.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Маринковић, адвокат из ..., против туженог АД "Електропривреда Србије" Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5014/24 од 23.01.2025. године, у седници одржаној 17.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5014/24 од 23.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5014/24 од 23.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 831/21 од 18.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду од 03.02.2015. године, у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.008, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелациони суд у Београду Гж1 5014/24 од 23.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), у вези одредбе члана 92. Закона

о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за утврђење ништавости дела Анекса уговора о раду, којим је утврђен коефицијент за обрачун зараде тужиоцу, тако што је захтев одбијен. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, јер је побијана одлука донета на основу утврђеног чињеничног стања да тужиоцу, у конкретном случају, оспореним анексом коефицијент није измењен, већ да му је утврђен нов коефицијент због доношења нове систематизације послова код туженог. Како су одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, то нису испуњени услови за одлучивање о посебој ревизији, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду тужилац је поднео 12.02.2021. године, а означена вредност предмета спора је 7.000,00 динара.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић